

Žibintėdas

Leidžiamas nuo 1992 m.

Vilkaviškio „Aušros“ gimnazijos laikraštis

Vaikystės sapnas jau baigėsi...

**Abituriente,
kupinas vilčių,
svajonių ir tikėjimo
žmogau,**

Prieš ištiesdamas sparnus skrydžiui į savo ateitį dar turi kaip pumpuras išlukštenti iš paskutinių kiautelių pasirinktų egzaminų užduotis...

Įsiklausyk į paskutinio skambučio skambėjimą ir išgirk ne tik atsisveikinimą su pamokomis, bet ir kvietimą rimtam darbui, nuo kurio priklausys Tavo kelio lengvumas. Todėl labiausiai už viską linkime susikaupti ir įrodyti sau, likimui ir visam pasauliui, kad per tuos dvylika metų supratai ir išmokai gimtosios kalbos vingrybių, išsiaiškinai tiksliojo žinių pasaulio paslaptis, kad išmanai pakankamai daug dalykų, kurių prireiks lekiant rytojaus keliais...

SĖKMĖS TAU!

Tavo mokytojai

LINKĖJIMAI ABITURIENTAMS!!!

Linkime sveikatos, laimės, pinigų ir, svarbiausia, lengvų bei švelnių „pagirių“. Tegul jums būna nesunku priprasti prie „sasyskų“ ir prisitaikyti prie kvapelio...

Abituriente,

Linkime laimės ir jėgų, valstybės finansuojamų ir teisingai pasirinktų studijų, drąsos ir ryžto pradėti naują gyvenimo etapą.

*Linkime jums, Abiturientai,
Kad lengvai praeitų egzai,
Būtų vasara dosni,
O rugsėjį univeruos
Susitiktumėt visi...*

IIIB klasė

Mieli abiturientai,

...Dvylika metų tarp mokyklinių suolų praėjo... ir ištisą simfoniją sukurtumėt, jei varpelius, kurie Jums taip ilgai skambėjo, į vieną nesibaigiančią melodiją suburtumėt...

Mes tikime Jumis ir norime, kad šis tikėjimas palaikytų ir stiprintų Jus šiuo nelengvu egzaminų maratono periodu ir, kartu, primintų, kad Jums visiems pavyks rasti, kiekvienam savo, tikrąjį kelią.

Sėkmingo egzaminų maratono ir laimės, stiprybės bei drąsos kelyje į ateitį..!

PIRMYN! ATRASKIT SAVE..!

**...Aidi
paskutinis
skambutis...**

Dvylika metų lyg viena diena...

Pamenu kaip prieš dvylika metų mama atvedė mane į pirmąją klasę. Buvo truputį baisu – nauji draugai, nauja vieta, bet nespėjau net susivokti kai kažkokia stipriai ūgtelėjusi mergina paėmė mane už rankos ir, kaip ir visus kitus bendraklasius, nusivedė į rekolekcijas. Tada sužinojau, kad tie dideli, suaugę žmonės tai dvyliktokai. Galbūt kažkur giliai ir sukirbėjo mintis, kad kada nors ir aš tokia būsiu, bet ta mintis tikriausiai prabėjo lyg šešėlis ir aš dar labai ilgai apie tai tiesiog negalvojau. Apskritai, viskas atrodė dar taip toli prieš akis, o aš buvau dar tokia maža...

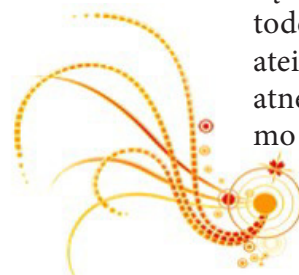
Nuotr. Aurelija Vasiliauskaitė

Regis, dar ką tik grįžau iš tų rekolekcijų, į kurias mus vedėsi dvyliktokai, o aš jau penktokė. Vėl kita mokykla, nauji mokytojai, auklėtoja – viskas nauja ir nepaprasta. Keista, bet tas laikas prabėgo taip pat greitai kaip laikas pradinėje mokykloje. Čia mes juokiamės, važiuojame į ekskursijas, mokomės kažkokį eilėrašti ir atsakinėjame anglų žodžius, o čia jau einam į gimnaziją pirkti naujos uniformos.

Atrodo, vakar pirmą kartą žengiau pro gimnazijos duris kupina daugybe tarpusavyje sumišusių emocijų – baimės ir jaudulio, nežinios ir noro pažinti. Vakare atėjau ir, sunku patikėti, bet tuoj išeisiu... Vėl jaučiuosi kaip pirmoje klasėje, kai nežinojau, kaip iš tiesų viskas bus rytoj. O juk bus visiškai kitaip. Dvylika metų šalia buvo žmonės, kurie globojo ir palaikė. Dvylika metų kažkas drąsino ir skatino eiti pirmyn. Dabar sako, kad jau laikas. Laikas žengti didelį žingsnį nežinomybės link ir susirasti savo kelią. Prisipažinsiu, bus baisu žinant, kad manęs nebelaukia tas įprastas mokyklos šurmuly, bet argi tai nedžiugina? Ta galimybė nerti visa galva nežinomybėn ir atrasti kažką tokio, ko iki šiol neatradom.

Dabar ta pirmokė jau yra dvyliktokė ir kas žino, kas jos laukia ateityje. Voltas Disnėjus yra pasakęs – „Gali pasiekti viską, apie ką sugebi svajoti“, todėl dabar, manau, belieka svajoti ir tikėti, kad ateitis atneš tokių pat nuostabių akimirų, kokių atnešė šis mažas dvylikos metų žingsnis gyvenimo kelyje.

Aurelija Vasiliauskaitė, IVD

KARJERA

INTERVIU SU MOKYTOJA VIDA KARPAVIČIENE

Kas paskatino Jus domėtis matematikos mokslu? Matematiką rinkotės studijuoti tik dėl to, kad ji Jums sekėsi mokykloje ar dėl to, kad gyvenime tai yra svarbus dalykas?

–Labai juokinga pasakoti... Aš nuo pat vaikystės, kai žaisdavom įvairius žaidimus, pavyzdžiui, mokyklą, būdavau matematikos mokytoja, o mano draugė – rusų kalbos. Aš neįsivaizduoju savęs be matematikos mokslu – jį puikiai išmanė mano tėtis, jo prirėkdavo žaidžiant ir parduotuvę, ir jau minėtą mokyklą. Taip, turėjau velniškai gerą matematikos mokytoją iki devintos klasės – reiklį, griežtą... Matematika man labai patiko, todėl rinkausi studijuoti ją. Taip, ji yra svarbi mano gyvenime, bet ar pati svarbiausia – nežinau. Sunku įvardinti, kas yra svarbiausia gyvenime. Dabar man svarbiausia – vaikai, o matematika, kaip sakiau, man patinka. Aš perku naujas knygas, aš dirbu su jomis. Taip pat mėgstu žmones su loginiu mąstymu, nes jį matematika ir ugdo.

Ar matematiką galima išmokti, ar ją reikia ir suvokti?

– Sudėtingas dalykas. Pirma, ma-

Ech... tas vyriškas smalsumas...

Šį itin permainingą pavasarį nutariau pakalbėti su gimnazijos Mokinių parlamento pirmininke AISTE MICKEVIČIŪTE.

Aiste, kaip Tau sekasi atstovauti mokinių interesus, vadovauti Mokinių parlamentui? Kaip sekasi organizuoti Parlamento darbą?

– Parlamento veiklai pradėjau vadovauti dar visai neseniai. Mokslo metų pradžioje pirmininkė buvo kita, bet dėl tam tikrų aplinkybių ja tapau aš. Su parlamento nariais sutariau puikiai, per susirinkimus diskutuojame ir sprendžiame iškilusius klausimus. Parlamente yra mokslo, socialinių reikalų ir kultūros komitetai, kuriuose esantys parlamento nariai sprendžia skirtingas problemas ir yra atsakingi už jų srities renginius.

Kas labiausiai Tave džiugina, kaip Mokinių parlamento pirmininkė? Kas geriausiai sekasi?

– Labiausiai pasisekusi antrojo pusmečio akcija buvo „Spalvų savaitė“. Gimnazistai naudojami puikia galimybe nedėvėti uniformų, bet puoštis pavasario spalvomis. Tokių akcijų planuojame daryti ir ateityje.

Metų pradžioje, kiek žinau, planavote 30 veiklų. Kaip sekasi jas įgyvendinti?

– Veiklas, kurias esame numatę, stengiamės įgyvendinti visas, bei noriai išklausome visas pasiūlytas idėjas iš mokinių, susijusias su gimnazijos gerinimu. Gimnazijos „Facebook“ puslapyje ir svetainėje galite rasti ne tik mūsų sugalvotus renginius, bet ir kitas gimnazijoje vykstančias veiklas. Taip pat aktyviai bendradarbiaujame su kitomis rajono mokyklomis, dalyvaujame renginiuose, kuriuos organizuoja Vilkaviškio rajono moksleivių taryba.

Dar Aistės teiravausi kada bus paskelbta šių mokslo metų Mokinių parlamento veiklos ataskaita, kodėl viešai nėra paskelbtų Mokinių parlamento veiklos nuostatų, norėjau sužinoti kiek veiksnus yra Mokinių parlamentas... Deja... Į šiuos klausimus atsakymų negavau ir nežinau KODĖL?

Ačiū, Aiste, už interviu.

Gustas Vaškelis, IIA

tematiką reikia mylėti. Tada sugebėsi ją ir išmokti, ir suvokti. Bet jeigu tau matematika bus kažkas baisaus, tai tu jos net nesimokinsi. Matematiką pramokti, elementariai skaičiuoti gali kiekvienas, o daugiau – na,

Nuotr. Vaida Karpavičienė, matematikos mokytoja

turi būti suteikta Dievo dovana.

Mes žinome, kad Jūs buvote mūsų gimnazijos mokinė. Po mokyklos baigimo, praėjus aštuoneriems metams, Jūs sugrįžote į tą pačią ugdymo įstaigą, tik šį kartą kaip specialistė – matematikos mokytoja. Ar mokinių mokymasis ir jų motyvacija mokintis, praeityje ir dabar, labai pasikeitė?

–Ne. Buvo tais laikais įvairių mokinių, yra ir dabar. Kadangi aš dažniau dirbu su stipriomis grupėmis, tai motyvacija mokintis yra tikrai stipri. Net ir silpniausioje srauto grupėje yra vaikų, kurie labai stengiasi ir dirba. Taip pat matau, kas liūdniausia, kad yra vaikų, turinčių loginį mąstymą, bet jie juo absoliučiai nesinaudoja – dėl to yra labai skaudu. Skirtumas tas, kad mes, seniau, norėjome mokintis viską, o šiais laikais vaikai atsirenka, kad jiems bus reikalinga, o kas – ne. Mano manymu, jiems yra labai sunku nuspręsti, ko tikrai reikės, ypač kai dešimtoje (II-oje gimnazijos klasėje – aut. past.) reikia rinktis. Pavyzdžiui, kaip aš buvau vienuoliktokė, aš nežinojau, kuo išties būsiu. Aišku, man patiko matematika, tačiau tikslo tapti šio dalyko mokytoja – nebuvo.

Ką pasakytumėte gimnazistams, įsitikinusiems, kad matematikos jiems nereikia?

–Jie labai klysta. Šiame gyvenime be matematikos žinių niekur nenuėsi. Žmogus, neturintis matematinio, loginio mąstymo, susiduria su problemomis. Pirmiausia – paskolos. Jis prisiima procentinių, beprocentinių paskolų net nežinodamas, ką daro. Aš manau, jog, baigus mokyklą, reikia mokėti elementariai skaičiuoti, o ne išmanyti dabartinę programą, kuri, išties, yra sunki. Svarbiausia mokėti skaičiuoti procentus, palūkanas, kainas, tiesiog turėti matematikos pagalbą išugdytą loginį mąstymą. Nesakau, jog kiti mokymosi dalykai to neugdo. Tačiau matematika sujungia juos visus. Ne veltui yra sakoma, kad ji – visų mokslų tarnaitė. Tai pats fainiausias dalykas (juokiasi).

Kas labiausiai Jus džiugina arba liūdina šių dienų gyvenime?

– Žvelgiant iš pedagoginės pusės, mane liūdina tie, kurie sėdi valdžioje ir nesusigauja kas vyksta čia, mokykloje. Netgi mokslo metų ilginimas, jų nuomone, galintis apspręsti mokslo kokybės pagerėjimą, yra visiškai nesąmonė. Papildoma savaitė ar dvi, suteikianti vos pora pamokų daugiau, nieko nepakeis. Tas pats liečia ir ma-

tematiką. Penkios ar dešimt pamokų daugiau tokiai programai, kokia yra dabar, praktiškai nieko nereiškia. Pirmiausia, reikia peržiūrėti mokymosi programas, požiūrį į patį mokymąsi, todėl darbas vien dėl akademinio rodiklių neapsprendžia būsimo gyvenimo kokybės. Praktika rodo, kad, kartais, vidutiniškai, gebantys bendrauti, pasiekia daugiau už tuos, kurie turi tik teorines žinias ir nemoka jomis komunikuoti ir pritaikyti praktiškai. Liūdina ir pasirinkimo sąvoka, galbūt tai yra mūsų kaltė, kad leidom rinktis. Trūksta visapusiško išsilavinimo – žmogus turi bent minimaliai išmanyti tiek istoriją, tiek geografiją ar biologiją.

Labiausiai mane džiugina bendravimas. Jeigu seniau buvome užgožti mokytojų ir bijojome tarti žodį, tai dabar galime kalbėtis ir dirbti laisvai. Smagu, jog su mokiniais galima jaustis lygiai. Darbe mane linksmina tai, kad kiekviena diena yra kitokia. Net ir toje pačioje klasėje antros, identiškos pamokos niekada nebus. Kiekviena diena yra lyg staigmena, malonumas. Aišku, būna akimirky, kada imi keikti savo darbą, tačiau visada visko pasi- taiko. Apskritai, man patinka dirbti su mokiniais, sėdėti savo kabinete, kartais net visiškai iš jo neišeinu.

Paskutinio skambučio proga, ką patartumėte ir palinkėtumėte mūsų abiturientams, kurie svarsto apie savo ateities profesiją ir yra imlūs tiksliesiems mokslams?

–Visų pirma, ko aš jums pavydžiu, tai yra laisvė. Mūsų laikais, įstojus į studijas, jų mesti nebuvo galima, nes tada visi giminės, kaimynai, imtų manyti, kad esi nepajėgus. Šiais laikais jūs galite rinktis. Todėl ir noriu pa-

32 metai
moko matematikos

linkėti visiems abiturientams rinktis tai, ko norite. Nesirinkite profesijos pagal geriausią draugą. Mokykliniai draugai,

duok Dieve, jei išlieka vos vienas iš viso būrio. Ištikimiausi draugai, deja, yra tie, sutikti studijų ir darbo metu. Linkiu rinktis profesiją ne pagal tai, kuo jus mato kiti, bet pagal tai, ko patys norite. Antra, jei pasimokinę su- prasit, kad jums kažkas nėra artima, laiku meskite ir eikite ten, kur trokštate. Darbas turi teikti malonumą. To jums ir noriu palinkėti.

Ačiū mokytojai už pokalbį.

Marta Marčiulionytė, IIIA
Lukas Rakauskas, IE

Mokytojos V. Karpavičienės nuolatiniai posakiai ištarti pamokų metu:

„Nerankiok razinų iš batono“;

„Tarptautinė pasityčiojimo iš mokytojų diena“;

„Mąstyk kaip blondinė“;

„...kaip suvalkietei, tai neteikia jokios naudos“.

Gimnazisto saviraiška

Labai Rimtas Rašinys

Visada troškau parašyti tobulą rašinį. Tokį, kurį būtų įdomu skaityti, o vertintojas sušuktų „Bravo!“ ir iškart paskirtų aukščiausią balą. Gal net išmokėtų premiją. Norėtu, kad parašyčiau dar kažką gero. Ir dar. O po to visus nuostabius rašinius sudėtu į gražią knygą. Kasmetinėje Vilniaus knygų mugėje paskirtų stendą ir aplinkui mane išdėliotų rašinių rinkinius. Skaitytojai rikiuotusi į eilę, gerbėjai maldautų autografų, filosofai diskutuotų. Televizijos laidos viena per kitą kviestų mane į pokalbių laidas. O aš ramiai cituočiau savo tekstus priešais kameras.

Skaitydama rimtus straipsnius pastebėjau, jog autoriai visur pateikia skaičius. Gal ir man reikėtų pateikti keletą jų, vargiai susijusių su rašinio kontekstu. Tarkim, kad 18 nėra lygu 83, 23 neatitinka 51. Visiškai lietuvių kalbos nemokantis u ž s i e n i e t i s , pažvelgęs į skaičius, iškart nuspręstų, jog pateikiau itin svarbią statistiką. Gal aš ir pateikiau kažką reikšmingo, bet, kaip jau minėjau, visa tai nėra tiesiogiai susiję su kontekstu. Tai tiesiog 45.

Iš aplinkinių nuolat tenka išgirsti, jog man atėjo metas suaugti, rūpintis tik labai rimtais ir reikšmingais dalykais. Bet... Niekas man taip ir nepasakė, kas, iš tiesų, yra labai ir reikšminga. Žinau viena, jog suaugę žmonės mėgsta skaitmenis. Jaučiuosi lyg Antuano de Sent-Egziuperi Mažasis Princas – esu lyg mažoji princesė. Kai visai neseniai savo suaugusiems tėvams papasakojau apie naują draugą, jie ėmė teirautis jo skaičių – metų, kiek brolių ar seserų turi jis, kiek uždirba ir kur dirba jo tėvai ir panašiai. Man nepateikus tikslių atsakymų, pasigirdo įsakymas, vardu Sužinok.

Vis dar nežinau nieko, kas susiję su jo gyvenimo skaičiais. Nežinau, koks jo ūgis, bet žinau, kad norėdama pamatyti jo akis turiu užversti galvą aukštyn. Nežinau, koks jo namo ar buto numeris, bet žinau, kad kelias iki jo nėra toks tolimas. Nežinau, ką veikia jo tėvai, bet žinau, jog turim po beveik vienodą svajonę, tik manoji yra baltos spalvos, o jo – juodos. Nežinau, koks jo batų dydis, bet kam žiūrėti į kojas, kai gali žvelgti į sielą? Pateikit man reikšmingų skaičių atsakymus, bus lengviau suprasti. Ačiū.

„Pasirinkite rimtas profesijas, vaikai“, - kreipiasi į mus suaugusieji. Jų akimis, daktaro, teisininko, bankininko ir kitos pelningos profesijos yra rimtos. Pinigai šiais laikais valdo viską – nuperka namą, mašiną, šeimą,

rimtą aplinkinių požiūrį į tave. Tik nuperka laimės, pasitenkinimo savuoju darbu, savimi, tuo, ką turi. Rimtos profesijos pasirinkimo problema neaplenkė ir manęs. Norėjau būti daktare – sakė, jog tai rimta. Būti mokslininke – nerimta. Mokytoja – rimta. Aktore – visiškai nerimta. Dabar mane vilioja biomedicina – vėl rimtas pasirinkimas. Kaip bebūtų, siela trokšta būti menininke – išpiešti drobės, išrašyti raštus, išgroti jausmus. Deja, menininko profesija nėra rimta. O jeigu tapčiau mikrobiologemenininke? Ne..? Nesąmonė? Jau neberimta? Gerai... Tik, prašau, vėliau nepykit, kad rimtam pasauliui trūksta laisvų, nerimtų žmonių. Juk jūs jų svajones palaikėte nerimtomis...

Rimtos temos pradėjo mane gąsdinti – atrodo, jog pati jau rimtėju. Dedu tašką šiam rimtam rašiniui. Parašiau jį tobulai. Buvo įdomu skaityti. Vertintojas skyrė aukštą balą. Išmokejo premiją. Išleido gražią knygą. Sėdėjau Vilniaus knygų mugėje. Turėjau savo stendą. Skaitytojai stovėjo eilėje, gerbėjai gavo parašus, filosofai diskutavo. Tik televizija manęs nepasikvietė. Ir nereikia. Aš jau baigiau. Taškas. 490.

Marta Marčiulionytė, IIIA

Kamilė Pacevičiūtė, IF

Skauda, bet ne širdį,
Skauda ir ne ranką...
Garsiai mano sieloj
Kaži kas taip rauda.

Pyktis kunkuliuoja
Su karčiu kerštu,
Ką gi man daryti?
Raudu aš balsu.

Kam mane jie stumdė,
Skaudino kasdien.
Argi to reikėjo?
Nagi, atsakyk!

*Kodėl manęs visi nekenčia ,
Ir smerkia vis kasdien mane..
Nejau jie nieko nebejaučia?
Tik gali vis kitus pasmerkt.*

*Kodėl tos ašaros nelemtos,
Vis pasirodo ne laiku ...
Kada mažiausiai man jų reikia
Štai, ima jos riedėt veidu.*

*Ar aš kalta dėl visko?
Kas kasdien nutinka jums..
Ar todėl turiu kentėt?
Juk ir aš esu žmogus!*

Niūrios mintys mano galvoj,
Kaip tie debesys prieš audrą kaupias...
Karšti jausmai be paliovos
Vis kunkuliuoja, verda, niaukias.

Tie žodžiai ant mano lūpų
Vis sustingsta neištarti,
Sąžinė vis garsiai kužda
Ir stipriai plaka ta širdis.

O mano akys
Spinduliuoja laimę,
Pilnos, kupinos vilties.
Ir tas kas to visai nemato.
Yra bevertis tylumoj nakties

Kai paskutinė snaigė ištirps
Ir viskas bus vėl žalia,
Tu ateisi nusiminusi vis
Ir klausai kiek tai dar galima...

O medžiai pabus
Iš to miego gilaus,
Tu klausai dar vis
Kodėl išėjau...

Bet nebūsiu išėjus
Aš būsiu šalia
Net jei nematysi
Aš ginsiu tave.

Esu tik dalelė
Visatos plačios
Todėl juk neverta
Kankintis jausmuos.

Turiu nedvejoti
Ir žengti pirmyn
Per pievą plačią
Kažkurtais toli.

Pavasario gėlės
Pražys vėl čionai
Mes juoksimės vėliai
Kaip senais laikais.

NORI TIKĖK, NORI NE... (BET PABANDYTI GALIMA)

...Niekam nėra paslaptis, kad Paskutinis skambutis – abiturientų nuleidimo ant žemės metas... 209 mūsų gimnazistai, šiuo nelengvu jiems periodu, sąžiningai besiruošiantys abitūros iniciacijoms į suaugusiųjų pasaulį, neabejojame, be viso to, jau įnirtingai mąsto ir apie savo ateitį: stojamuosius, karjerą...

Mielieji, kad nepasiklystumėte savarankiško pasirinkimo džiunglėse ir negautumėte šlapio skuduro per jaunatvišku optimizmu švytinčias fizionomijas, nutarėme jums pagelbėti ir, nepatikėsit, puolėme knistis per visas žiniasklaidos priemones, protingų žmonių protingas mintis, uoliai ieškodami protingiausių patarimų iš visų buvusių ir esamų protingų..., kad tik jus galėtume padrąsinti ir nuraminti prieš dar laukiantį didįjį egzaminų maratoną...

Sveiki atvykę, mielieji, į realybę!

PATARIMAI. Kaip be streso ir be panikos sutikti neišvengiamybę...

1. Kuo geriau išnaudokite laiką, praleidžiamą gimnazijoje: aiškinkitės nesuprantamus dalykus su mokytojais, aktyviai dalyvaukite pamokose, palaikykite užrašų tvarką ir nuoseklumą.
2. Pasinaudokite informacijos šaltiniais ir susiraskite egzaminų programas, kuriose nurodyta, ką reikia žinoti vienam ar kitam egzaminui. Mokydamiesi to, kas iš tiesų reikalinga, sutaupysite daug brangaus laiko. Jei manote, kad mokytojai pamokų metu jums pateikia per daug arba per mažai informacijos, supažindinkite ir juos su egzaminų programomis.
3. Protingai panaudokite laiką, likusį iki egzaminų. Net jei dalyko, kurio egzaminą pasirinkote laikyti, nesimokėte labai įtemptai per praėjusius metus, neverta nusiimti. Apgalvotai susiplanavę likusį laiką galite išmokti ir pasikartoti svarbiausius dalykus.
4. Prieš egzaminą (tačiau ne likus vienai dienai iki jo) susitikite su draugais ir kartu aptarkite dalykus, kurių mokotės. Nustebsite, kaip lengvai įsiminsite naują informaciją ir įtvirtinsite turimas žinias gerų draugų apsupty.
5. Paskutinę dieną prieš egzaminą susitikite su draugais ar kitais artimais žmonėmis, kurie su jumis egzaminų nelaiko. Tai padės nukreipti mintis į su mokymusi nesusijusius dalykus ir išvengti daug nereikalingo jaudulio. Kartu išgerkite arbatos ar suvalgykite ledų, pasivažinėkite dviračiais. Tai netinkamas laikas piktnaudžiauti kava, energetiniais gėrimais, o taip pat sunkiai virškinamais valgiais.

Sėkmės egzaminuose!

Na, o abiturientams, kurie geba susivaldyti: yra drąsūs, savimi pasitikintys, kurie nestresuoja, nepanikuoja, kuriems kiekviena egzamino diena – eilinė diena, patariame:

1. JAUDINTIS. Kad ir kas benutiktų svarbiausia jaudinkitės.
2. NEPASITIKĖTI SAVIMI. Labai svarbu einant į egzaminą yra pastikėjimas savimi. Jo turi nebūti. Negalvokit, kad jūs galit, nes tikrai padarysit klaidų ir, ko gero, nemažai.
3. NEKLAUSYTI PATARIMŲ. Turbūt šiuo svarbiu metu visi jums bando patarti. Neklausykite, jie nežino, jie tik nori, kad jūs susimautumėt. Ignoruokit vyresnius brolius ir seses, nes jie konkuruoja su jumis dėl vietos šeimoje. Taip pat ignoruokit ir tėvų patarimus, jie tik nori, kad neįstotumėt ir liktumėt gyvent su jais.
4. NESIILSĖKITE. Dieną prieš egzaminą nugyvenkite aktyviai, neikite anksti miegoti, o geriausiai išvis nemiegokite. Labai pravartu atšvęsti „Dieną prieš egzaminą“.
5. KONCENTRACIJA. Egzamino metu stenkitės nesikoncentruoti ties viena užduotim, nes jų labai daug. Stenkitės daryti visas vienu metu.
6. OPTIMIZMAS. Pasistenkite jo atsikratyti. Optimizmas jūsų užduočių neišspręs, tai už jus padarys pesimizmas.
7. MOKYMASIS. Stenkitės viską atidėti paskutinei dienai, jei jau nusprendėte mokytis. Taip žymiai geriau prisiminsite faktus ir istorines datas.
8. STRATEGIJA. Jos egzamino metu geriau neturėti ir improvizuoti. Egzamino metu pabandykite kažką naujo, dar nebandyto, pavyzdžiui spręsti kas antrą užduotį arba burtų keliu pasirinkti kokia tvarka atsakinėsite.
9. NEIŠSKAITYKITE Į KLAUSIMĄ. Svarbiausia yra atsakymas, juk tikrina atsakymus, o ne klausimus. Klausimai taip jau sudaryti, kad ten klaidų nerasit, todėl į juos nesigilinkite ir žiūrėkite paviršutiniškai, ilgų klausimų išvis stenkitės neskaityti, nes jie užima daug laiko. Bandykite atsakymą atspėti.
10. VARDAS PAVARDĖ. Būtinai pasirašykite savo vardą ir pavardę ant egzamino lapo ir tą padarykite ne ant vieno, o geriausiai ant visų. Taip išvengsite sumaišymo galimybes.
11. NUSIRAŠYMAS. Telefoną prasinešti nėra sunku, kaip ir nėra sunku prasinešti mikrofonus, špagalkes ir kitą specialią įrangą ir vadovaukitės taisykle „kuo daugiau – tuo geriau“ arba „atsarga gėdos nedaro“. Net jei jus ir pagaus jums dar lieka bent kokie du egzaminai.
12. STOJIMAS. Kai jau pildysite stojimo dokumentus, tai stenkitės pateikti prašymus į labai nevienodas specialybes: archeologija, dailė, vadyba, teisė, vaidyba, orlaivių pilotavimas, žindymas, mongolų kalba ir panašiai. Taip parodysite, kad esate labai įdomi ir įvairiapusiška asmenybė.
13. ĮSTOJIMAS. Stenkitės pasirinkti vietą, už kurią reikia mokėti, nes jūs galite sau tai leisti.
14. KRITIKUOKITE. Svarbu kritiškas požiūris į draugus, nes tik jūs įstojote į geriausią kolegiją Šiaulių apskrityje arba iškart įstojot į statybas Norvegijoje.
15. PANIKUOKITE. Panikuokite, kad ir kas benutiktų, net dėl menkniekių, panikavimas padeda ir kartu su pesimizmu išsprendžia bėdas, kurių neišsprendžia susikaupimas ir optimizmas.

SĖKMĖS!

Draugo ištikimybė reikalinga ir laimėje, ir nelaimėje, bet alkanam – ji tiesiog būtina.

...Mokytis ir studijuoti niekada nevelu...

...Myliu gyvenimą, nes jis myli ne kiekvieną...

Žmogus gali 40 dienų gyventi be maisto, tris dienas be vandens, aštuonias minutes be oro, bet nei sekundės - be išmaniojo telefono.

Nesuprantu ar spausdama „Patinka“, po Lauritos „Facebook“ būsena, rodžiau palaikymą ar... tai reiškia, kad man patinka, kad Lauritai liūdna?

...Sudie, Eliza...

Steigėjas ir leidėjas:
Vilkaviškio „Aušros“ gimnazija
Vienybės g. 52, Vilkaviškis
Tel. 8 342 20950;
Tel. 8 342 2095

Steigimo liudijimas: Nr. 1521
Apimtis: 2 spaudos blankai
Tiražas: 150 egz.

Spausdino: UAB „Olimpija“

Redakcija: Marta Marčiulionytė, IIIA; Gustas Vaškelis, Milda Štaraitytė, Justė Šventoraitytė, IIA; Emilija Endrikytė, III E; Justė Juozelytė, IIE; Rusnė Kardauskaitė, III B; Lukas Rakauskas, IE ir kt.
Fotokorespondentai: Tomas Česnavičius, IVB; Paulina Aleksynaitė IIIC; Laurita Vasiliauskaitė, IB, Mantas Morkertas, IIIG
Laikraščio „Žibintas“ būrelio vadovė Vilija Brundzienė

El. paštas:
laikrastis.zibintas@gmail.com